

Toý paýy / ýumoreska

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar

написано kitapcy | 24 январа, 2025

Toý paýy / ýumoreska TOÝ PAÝY

Ýaňy işden gelip, geýimlerimi çalşyryp durkam, birden gapy kakylady.

– Giriberiň – diýip seslenerime mähetdel gapydan Serdaryň süýri ýüzi göründi.

– Bo-how, asyl öýde ekeniň, priwet, Berdişka!

– Salam.

Serdar iki eli bilen meniň sag elimi şeýle bir gysdy welin, tasdanam gygyrpdym. Men oňa stol başyna geçmegi mürähet etdim.

– Stol başyna-ha gaty geçeris. Öýlenipsiň diýiň eşitdik. Düşümlisi bol-a. Özem men komandirowkada wagtyň öýlenipsiň.

Toý paýy bardyr-da hernä?!

Dostum ellerini owkalaşdyrды-da, stoluň üstüne seretdi.

– Geregiň toý paý bolsun, Serdar. Hany sen birazajyk otur, men derrew çay oturdaýyn.

Men Serdaryň eline suratly albomy tutdurdym.

– Häzirlikçe şu suratlara seredişdir. Onýança hemme zat taýýar bolar.

Serdar albomy eline alan badyna ondaky suratlary “sortlamaga” başlady.

– We, walla bujagaz gyzyň owadandygyny. Arman, gözi kiçiräk, ýogsa-ma, erbedem däl ekeni.

Ol meniň ýüzüme seretmän sorag berdi:

– Ýogsa-da, Berdişka diýýänä, gözi kiçiräjik gyzlaryň häsiýeti gyňyr bolýar diýýärler welin, şol dogrumyka ýa-da...

Men iki egnimi gysyp goýberdim-de, aşhana baryp çay oturtdym. Nahar taýýarlamak üçin et dograp başlan badyma dostumyň sesi eşidildi:

– Berdişka, aý Berdişka, bäre gelse-ne!

Men onuň howsalaly sesine aşhanadan nähili çykanymy hem bilmändirin.

– Hä, näme boldy?

Serdar meniňem howsala düşenimi görüp, jak-jaklap gülüp goýberdi.

– Ha-ha-ha, ýigitde ýüreg-ä bar ekenow. Näme men ot alandyr öýtdüňizmi?

Onuň üstümden gülmesine biraz gaharym gelse-de, syr bildirmedim. Myhman hatyrasyny sakladym.

– Neme-le Berdişka, sen şu gyzy tanaýarmyň?

Serdar albomdaky suratlaryň birini maňa görkezdi. Men onuň bu soragyna gaharlanjagymy-da, güljegimi-de bilmedim.

– Hawa, tanaýan.

– Adyna kim diýýäler.

– Adyna Maral diýýärler.

– Näme diýse-ne Berdişka, sen meni şu gyz bilen tanyş etsen-e. Men seniň gadyryňy bilerin. Özüm serpaýyňy ýetirerin.

Men ony gepletjek bolup, biraz öjükdirdim:

– Onuň bilen tabşyp, näm etjek?

– Wah, sen-ä meniň içimi ýakdyň, Berdişka. Gyz bilen tanyş bolnandan soň nädilýändir?! Elbetde, onuň bilen aramy sazlamak. Eger göwnüme ýarasa-da, öýlenjek.

– Bu zatlara Maralyň razy boljagyna gözüň ýetýärmi?

– Päheý, sen-ä dogrudan hem içýakgyç adam ekeniň. Sen bir meni tanyşdyrsaň bor. Galanyny özm oňaryn.

Dostumyň dili hasam süýjöp başlady. Ol maňa bu iş üçin köp halatlar wada berdi. Men ýene-de ony öz ugruna kowdum.

– Sen onsoň, şo gyzyň öz göwnüňe ýarajagyny bilýärmiň?

– Hawa, bilýärin. Beýle owadan perileri ele salyp bolsa, baý ýaşaşa bolar-a.

Ol agzyny şapbyldadyp, iki elini biri-birine süýkedi.

– Bä, walla, beýle-de owadan perizat bolar eken-ow. Edil daşyna ýag çalyp ýalabermeli...

Şol wagtam gapydan gelnim Maral geldi. Ol içerde bal tansyna pyrlanyp ýören pyýadany görüp, aňk bolup durdy. Soňra men dostumy duruzdym-da oňa ýüzlendim:

– Serdar, tanyş bol, meniň gelnim Maral.

– Ä... Näme...

– Tanyşdyr diýip haýys etdiň, ynha tanyşdyrdym. Indem näme, yzyny özüň görüber.

– Hä... Hawa... Neme-le...

Maral hiç zada düşünmän, myhmana ýüzlendi:

– Wi, näme aýak üstünde dursuňyz. Stol başyna geçiň, häzir saçak getireýin.

Serdaryň ýakasyndan ary giren ýaly boldy.

– Ýýa, walla, senem... Berdişka... men... oýun...

Ol sakawlap durşuna näderini bilmedi. Uzyn ellerini nirede gzilejegini bilmän, ony kä kisesine sokdy, kä-de goltugyna. Ahyram edilen mürähede-zada seretmän, köwşüniň bagjygyny hem daňman çykyp gitdi. Ine, dostumyň toý paýy şeýle boldy.

Jumageldi SAPAROW.

“Edebiýat we sungat” gazetini, 27.01.1979 ý. Satiriki hekaýalar